

Nattvak Jens Peter Karlsson

Den 8 april 2014

Den första natten. En övergiven sängkammare med ärvda möbler, på väggen en hagelbock och en solfjäderformad, grå fläck. Storasyster sjunger för sin döde far i sängen.

Den andra natten. Storasyster kommer in. I sängen ligger far och lillasyster; den lilla sover.

- Far** *(byschar)* Precis fått henne att somna. Ska inte du gå och lägga dig också? *(paus)* Vad är det – kan inte heller sova?
- Storasyster** Jag vaknade.
- Far** Vad är det med oss och sova – kan du svara på det?
- Storasyster** *(skakar på huvudet)*
- Far** Skulle så gärna vilja veta. Jag har hört att i vissa familjer så sover man om nätterna. *(paus)* Kan du inte prova att gå och lägga dig igen, du kommer säkert att somna om – bara du blundar.
- Storasyster** Nä. Det går inte.
- Far** Det tar en liten stund bara. Till sist somnar du.
- Storasyster** Kylskåpet låter en massa.
- Far** Det är termostaten som slår på – om du öppnar det så sitter det en ratt uppe till höger. Vrid ner den till tvåan, så går den inte i gång så ofta.
- Storasyster** Mammans kylskåp låter ingenting.
- Far** Det är gammalt, jag är ledsen.
- Storasyster** Kan vi inte bo någon annanstans?
- Far** Det här är vad jag har just nu.

Storasyster Mammans lägenhet är helt ny.

Far Vill du åka hem igen?

Storasyster Nä.

Far Vad vill du då?

Storasyster Inte bo i det här gamla skithuset.

Far Det här är allt jag har.

Storasyster Kan vi inte flytta?

Far Kan du inte försöka sova, för min skull? *(paus)* Vad är det, älskling? Har du mardrömmar?

Storasyster *(svarar ej)*

Far reser sig för att trösta storasyster, men lillasyster vaknar.

Far *(till lillasyster)* Nä, sov du!

Lillasyster Vart ska du?

Far Ingenstans. Sov du bara.

Lillasyster Vad gör ni?

Far Ingenting. Vi ska bara stänga av kylan, den låter för mycket.

Lillasyster *(till storasyster)* Det bor en jättestor spindel i tapeten.

Storasyster Som den i ladan?

Lillasyster Ännu större.

Storasyster Var då?

Far Hör ni ...

Lillasyster Här, bakom sängen.

Far ... ni får leta efter den i morgon.

Systrarna letar efter spindeln bakom sängen.

Storasyster Aldrig att den är större än den i ladan.

Lillasyster Jo! Den är jättestor. Där är nätet!

Far Klockan är mitt i natten ...

Storasyster Ta bort handen – skäm den inte!

Lillasyster Ser du den?

Far ... och det är dags för er att sova.

Storasyster Nä. Bara nätet.

Lillasyster Den är där i hålet.

Storasyster Ja. Jag pillar ut den.

Far Låt spindelstackaren vara nu. Det är bra att ha en spindel; dom äter flugor och myggor och andra irriterande insekter.

Storasyster Jag vill bara se den, vi ska inte göra den illa.

Far Jag vet, men låt stackaren vara nu, innan den får en hjärtattack.

Storasyster Men jag hann inte se den – om den är större än den andra.

Lillasyster Du såg den ju visst.

Storasyster Nä, det gjorde jag inte.

Lillasyster Det sa du ju!

Far Den är säkert här i morgon.

Lillasyster Jag vaktar här tills den kommer ut igen.

Far Nej.

Storasyster Jo, vakta du – så springer jag till kylskåpet och hämtar mat som vi kan locka ut den med.

Far fångar storasyster i flykten och håller fast henne i sängen.

Far Nej, säger jag! Ingen jävla spindeljakt! Det är mitt i natten och jag vill sova.

Storasyster Men jag vill bara –

Far Jag vill sova! Jag måste få sova nån gång.

Storasyster *(pussar far på kinden)* Får jag ligga hos dig?

Far Kan du inte sova i din egen säng, älskling?

Storasyster Jag vill sova med dig. (*kramar om far*) Snälla?

Lillasyster Jag också! (*kramar och pussar far*) Jag också med.

Far Jag är så trött, jag orkar inte nu.

Storasyster Snälla! Du är den finaste och snällaste och ...

En tävling mellan systerarna vem som kan pussa far mest.

Lillasyster Finaste och snällaste!

Storasyster ... och bästa och mjukaste.

Far Sluta nu.

Lillasyster Bästa!

Far Det räcker! (*gör sig loss*) Lägg er ner och sov nu!
(*paus*) Och ta inte min kudde. (*rättar till sängkläderna*)
Ge mig lite plats, är du snäll.

Far lägger sig ned bredvid sina döttrar.

Far (*till storasyster*) Blunda, älskling. (*paus*) Snälla.

Den tredje natten. Storasyster kommer in. I sängen ligger far och lillasyster.

Far *(reser sig) Älskling ...*

Far försöker krama storasyster, men hon klarar inte av fysisk kontakt.

Far *(efter ett ögonblick) Har det blivit värre?*

Storasyster *(nickar)*

Far Mycket värre?

Storasyster Hur mår du?

Far Vill du sova här, hos mig?

Lillasyster Hon får inte sova här.

Storasyster Jag kan ändå inte sova.

Lillasyster Du har egen säng.

Far Jag kan vara uppe med dig en stund om du vill.
(paus) Jag kan ändå inte sova.

Storasyster Varför kan du inte sova?

Far Jag är för trött. En klåda i kroppen – jag vet inte hur jag ska förklara det.

Storasyster Är du sjuk igen?

Far Det är ingen fara med mig, du behöver inte oroa dig. *(paus)* Jag lovar. *(till lillasyster)* Och du ska inte heller oroa dig *(till storasyster)* Kan du inte berätta vad det är du drömmer om?

Storasyster Kommer inte ihåg.

Far Kommer du inte ihåg nånting?

Storasyster Nä ...

Far Nån detalj kanske?

Storasyster *(skakar på huvudet)*

Far Kommer du ihåg var du är nånstans?

Storasyster *(skakar på huvudet)*

Far Jag glömmer också bort drömmar. Men ofta kan jag komma ihåg dom precis när jag vaknar. Är det så för dig också?

Storasyster Vet inte. *(paus)* Nä.

Far *(efter ett ögonblick)* Är det nånting som jagar dig?

Storasyster Jag vet inte vad det är.

Far Men det är nånting som jagar dig?

Storasyster Nä!

Far Förlåt. Det var inte meningen ...

Storasyster Det är inte en mardröm på det sättet – men jag vet inte, jag kommer inte ihåg.

Far *(efter ett ögonblick)* Finns det inte nån liten grej som du kommer ihåg, nånting som skulle kunna ge en idé om ... Vad som helst?

Lillasyster Jag vet.

Storasyster Det vet du inte alls!

Lillasyster Jo, vet jag visst. *(till far)* Hon har sagt till mig.

Storasyster Det har jag inte alls.

Lillasyster Har du visst!

Far Om hon har sagt till dig –

Storasyster Det har jag inte.

Lillasyster Har hon visst.

Far Det spelar ingen roll. Om hon hade sagt det till dig –

Storasyster Men det har jag ju inte gjort!

Far Nä, men *om* du nu hade det. *(till lillasyster)* Då ska inte du föra det vidare – om inte hon säger att det är okej. För det är nånting mellan er två. Och det är viktigt – att ni två håller ihop.

Lillasyster Jag sa ju ingenting.

Far Nej, det är bra. Du är duktig.

Lillasyster Men hon sa det till mig.

Storasyster Hon bara hittar på.

Lillasyster Gör jag inte. Säg att du sa till mig!

Storasyster Det gjorde jag inte.

Far Det spelar ingen roll.

Lillasyster Det gör det visst. *(till storasyster)* Säg att du sa det!

Storasyster *(svarar ej)*

Far Hon vill inte prata om det nu, då låter vi henne vara.

Lillasyster Men hon ljuger ju – för hon sa det visst.

Far Jag vill inte att ni bråkar mer. Det får man inte i det här huset, det fick inte jag när jag var liten – och då får inte ni heller. Bråkade jag inomhus fick jag lägga händerna på bakugnen, rakt på den stekheta gjutjärnsluckan. Och så tog farmor brödspaden och slog på mina fingrarna så att blodet sprutade.

Storasyster Det gjorde hon inte alls.

Far Jo, det gjorde hon. Och sen hällde hon ättika i såren.

Lillasyster Varför då?

Storasyster Han bara hittar på.

Far För att det svider mer då. Och sen när farfar kom hem så körde han över mina fötter med traktorn. Så var det på den tiden när jag växte upp. Tror du mig inte?

Storasyster Nä, du är knäpp.

Far Bara lite.

Lillasyster viskar i fars öra.

Storasyster Vad sa hon?

Far Bry dig inte om det.

Storasyster Jag vill veta vad hon sa.

Lillasyster *(skrattar)* Ingenting.

Far Bry dig inte om henne, hon är bara trött och fnittrig.

Storasyster Vad sa hon?

Lillasyster Sa att du är knäpp också.

Far Det sa hon inte.

Storasyster Men vad sa hon då!

Far Hon sa bara att du drömmer om fjäderdun som regnar i rummet.

Storasyster slår lillasyster.

Far *(håller fast storasyster)* Du! Vad håller du på med! Du slår inte din syster – hör du det! Du slår inte henne! Förstår du det! *(paus)* Titta på mig! Förstår du vad jag säger? Du slår inte henne.

Storasyster *(skakar på huvudet)*

Far släpper storasyster. Lillasyster kastar sig i fars famn.

Lillasyster Jag vill sova.

Far Det ska vi.

Den fjärde natten. I sängen ligger far och lillasyster; de sover. Storasyster smyger in med liten spegel i handen. Hon håller den framför fars mun, men ingen andedräkt syns. Hon försöker igen och då ser hon imman på spegelglaset.

Far *(vaknar)* Varför knuffar du mig?

Storasyster Förlåt.

Far Är du uppe nu igen?

Storasyster Jag fryser.

Far Lägg i lite ved i kaminen.

Storasyster Den har slocknat.

Far försöker somna om medan storasyster kryper upp i sängen.

Storasyster *(till lillasyster)* Flytta på dig.

Lillasyster Du får inte plats.

Storasyster Jo, om du flyttar på dig lite.

Lillasyster Du är för stor för att sova här.

Storasyster Det är du som tar upp halva sängen.

Lillasyster Du har ett rum, det har inte jag.

Storasyster Det går inte att sova där, det är jättekallt.

Far Jag ska gå upp och elda.

Lillasyster Hon vågar inte.

Far Reta inte din syster nu. Vi är alla trötta och vill sova.

Lillasyster Jag är inte rädd. Jag kan sova i hennes rum.

Far Det behöver du inte. Vi får plats.

Lillasyster Jag är inte som henne. Jag är inte rädd för att sova.

Lillasyster hoppar ur sängen och går ut.

Far Älskling – du behöver inte ... Kom tillbaka och lägg dig.

Storasyster Låt henne ligga där och frysa, om hon nu vill det.

Far Gå och lägg dig med din syster, är du snäll. Hon kan inte sova där ensam.

Storasyster Men hon vill ju.

Far Hon kommer bli skraj när hon hör råttorna springa uppe på loftet. Hon är för liten. Jag vill att du tar hand om henne. *(paus)* Och så behöver du inte sova ensam.

Storasyster Men här är så varmt.

Far Gå nu, älskling. Innan hon blir knäpp i mörkret.

Far reser sig till slut ur sängen.

Den femte natten. Storasyster ligger i sängen när far kommer in.

- Far** Vad gör du här, älskling?
- Storasyster** Försöker sova. Men det är nånting som låter hela tiden.
- Far** Jag menar, vad gör du här – i min säng?
- Storasyster** Du får också plats.
- Far** Har det hänt nåt?
- Storasyster** Nä.
- Far** Men nåt måste det vara.
- Storasyster** Nä. Jag vill bara sova här.
- Far** Det kan du ju inte.
- Storasyster** Varför inte?
- Far** Var ska jag sova då?
- Storasyster** Här.
- Far** Tillsammans med dig?
- Storasyster** Ja.
- Far** Älskling, du skrämmer mig lite nu.
- Storasyster** Varför då?

Far Att du vill sova med din far. Ser du inte att det är lite konstigt? (*paus*) Du – vad är det du tänker på?

Storasyster Jag vill inte sova ensam.

Far Drömmer du mardrömmar?

Storasyster Hela tiden.

Far (*efter ett ögonblick*) Jag har Atarax. Det är ångestdämpande och hjälper en att somna. Det hjälper inte mig, men det är kanske värt att prova. Vill du ha några tabletter?

Storasyster Är dom stora?

Far Nej, dom är jättesmå – hur så?

Storasyster Kan inte svälja stora.

Far Fortfarande inte?

Storasyster Aldrig kunnat.

Far Dom ligger i toalettskåpet, överst.

Storasyster Kan jag inte bara få sova här?

Far Nej, det kan du inte.

Storasyster Jag tänker inte sova i mitt rum.

Far Det gör du som du vill så klart. Men du kan inte sova här.

Storasyster Jag flyttar inte på mig.

Far Då sover jag i ditt rum då. Så får vi prata om det här i morgon.

Storasyster Du får inte ligga i min säng.

Far God natt!

Storasyster Vänta!

Far Vad är det?

Storasyster Kan du inte ligga hos mig?

Far *(efter ett ögonblick)* Nej.

Storasyster Jag vill sova hos dig. *(paus)* Snälla.

Far *(skakar på huvudet)*

Storasyster Snälla!

Far *(fattar hennes händer)* Du är vuxen nu. *(visar upp hennes händer för henne)* Du är vuxen – ser du inte det?

Storasyster retirerar från far och plockar upp den lilla spegeln; hon ser sig själv som vuxen.

Den sjätte natten. Storasyster vaknar och blir skrämmd av far som står bredvid sängen och betraktar henne; hon är länge osäker huruvida han är verklig eller en dröm.

- Storasyster** Är du här?
- Far** Förlåt, älskling.
- Storasyster** Vad gör du här?
- Far** Det var inte meningen att skrämma dig.
- Storasyster** Vad håller du på med?
- Far** Jag tittade på dig när du sov – det var allt, jag lovar. Jag kunde inte låta bli.
- Storasyster** Hur länge då?
- Far** Ett tag – jag vet inte riktigt.
- Storasyster** Vadå, du vet inte riktigt?
- Far** Ja, jag vet inte riktigt ...
- Storasyster** Hur länge har du stått där?
- Far** Jag har varit här ett tag, det vet jag.
- Storasyster** Hur kom du in?
- Far** *(efter ett ögonblick)* Det minns jag inte riktigt.
- Storasyster** Vad fan menar du med det?

Far Förlåt. Förlåt. Jag är inte riktigt mig själv. Jag har svårt att ... det är svårt att få ihop det, för mig själv.

Storasyster Okej. Men svara bara på det här då: hur kom du hit – till Bondhyttan?

Far Jag försöker komma ihåg.

Storasyster Står det en bil utanför?

Far Ska jag titta efter?

Storasyster Körde du hit?

Far Från Säter kanske ...

Storasyster Har du suttit på Säter?

Far Nej, nej. Men jag kanske körde vägen från Säter – jag minns inte. Det är väldigt dimmigt alltihop.

Storasyster Vad minns du egentligen? Om vi tar det därifrån istället.

Far Det här rummet. Det minns jag. Jag har bott här.

Storasyster Ja.

Far Min mor och far. Dom har också bott här.

Storasyster Ja.

Far Dom är döda – mor och far. Dom dog. Först han – sen hon.

Storasyster *(nickar)*

Far Och då flyttade jag hit.

Storasyster Men nu?

Far Nu?

Storasyster Ja, nu. Hur kom du hit nu?

Far *(efter ett ögonblick)* Körde jag inte från Säter?

Storasyster Det vet inte jag.

Far Körde jag inte från Säter? Med dig och din syster i baksätet?

Storasyster Det var mer än femton år sen. *(paus)* Vart har du varit?

Far Det är väldigt dimmigt just nu.

Storasyster Försök.

Far Det är inte som att köra på en väg, där det ena följer det andra. Det är som en ... sjö. Där allt flyter omkring. Och så dimman. Jag kan inte se ... vilken ordning dom kommer.

Storasyster Vad som helst. Fiska upp vilket minne som helst.

Far Jag minns att du sov hos mig – du och din syster. Här, i den här sängen.

Storasyster Nånting mer.

Far Er mamma lämnade av er i Säter, vid kiosken. Hon ville inte träffa mig. Ni åt mjukglass när jag kom. Sen åkte vi hit.

Storasyster Och när du åkte härifrån?

Far *(efter ett ögonblick)* Gjorde jag det? Har jag inte varit här hela tiden?

Storasyster Nej.

Far Är du säker?

Storasyster Jag har inte sett dig på femton år. Du försvann. Och jag vet inte vart. Och du minns ingenting!

Far Förlåt.

Storasyster Menar du att jag ska tro på det!

Far Förlåt. Det kommer säkert tillbaka, det är bara så väldigt dimmigt just nu, jag kan inte riktigt reda ut det bara ... jag vet inte hur jag ska ... ska få rätt på det.

Storasyster Hur länge stod du och stirrade på mig!

Far Jag vet inte! *(paus)* Förlåt.

Storasyster Jag tror inte på dig.

Far Kan jag stanna här?

Storasyster Här?

Far Ja. Kan jag det?

Storasyster Nej.

Far Men jag hör hemma här.

Storasyster Det här är mitt hus nu.

Far Det är vårt hus, vår släktgård.

Storasyster Som jag äger nu.

Far Kan jag inte få stanna?

Storasyster Jag vet ingenting om dig – jag vet inte vem du är.
Jag kan inte låta dig stanna.

Far Nä, jag förstår – det gör jag. Men jag vet inte vart
jag ska ta vägen annars.

Storasyster Inte jag heller. Där du kom ifrån.

Far *(nickar)* Jag går väl då. *(på väg att gå)* Det var verkligen
inte meningen att skrämma dig.

Storasyster Men det gjorde du. Och du gör det fortfarande.

Far Förlåt. Ta hand om dig.

Far går därifrån.

Den sjunde natten. Far sover djupt i sängen. Storasyster leder in lillasyster.

Storasyster

Kliv in då!

Storasyster drar undan täcket från fars ansikte; lillasyster närmar sig honom försiktigt.

Storasyster

Han bits inte.

Lillasyster

Andas han ens?

Storasyster

Det är klart han gör.

Lillasyster

Är du säker?

Storasyster

Ja, det är klart jag är. Han somnade strax efter att han dök upp här – och sen har han sovit mer eller mindre sen dess.

Lillasyster

Men vad fan är det här egentligen? Det är *han*, för helvete.

Storasyster

Jag vet. Vad fan trodde du?

Lillasyster

Jag vet inte.

Storasyster

Trodde du att jag gått och blivit knäpp häruppe?

Lillasyster

Nej. Men däremot undrade jag över mig själv. Medan jag satt i bilen upp hit. Om jag gått och blivit knäpp.

Storasyster

Det är han.

Lillasyster Han ser ju precis likadan ut – gör han inte det?

Storasyster Hur mycket minns du av honom?

Lillasyster Vet inte riktigt vad som är minnen och vad som är efterhandskonstruktion.

Storasyster Jo, han ser ut som sig själv – precis som han alltid sett ut.

Lillasyster Vad är det för fel på honom?

Storasyster Jag vet lika lite som du.

Lillasyster Nä, jag pallar inte det här. *(på väg att gå)* Jag är ledsen.

Storasyster *(hindrar henne)* Vart fan är du på väg?

Lillasyster Jag vet inte, men jag måste härifrån. Det är bara för jävla knäppt det här.

Storasyster Ja, men du kan inte bara sticka och lämna mig att ta hand om den här skiten.

Lillasyster Men du behöver väl inte ta hand om nåt, du kan kan väl bara ringa 112 eller nånting?

Storasyster Det är *han*. Han dök upp här. Helt plötsligt. Utan förvarning.

Lillasyster Ja, jag fattar det. Ring till psykakuten – jag vet inte.

Storasyster Han är tillbaka. Jag tänker inte skicka i väg honom. Och jag behöver din hjälp, fattar du inte det?

Lillasyster Vad fan ska jag göra?

Storasyster Det vet jag inte än, det är därför jag behöver dig. Jag kan inte ta hand om honom själv.

Lillasyster Det här är för knäppt. Jag kan inte ...

Storasyster Du sticker fan inte från det här – inte från det här.

Lillasyster Jag är ledsen, jag måste – (*försöker gå igen*)

Storasyster (*bindrar henne*) Så fan heller att du måste! Den här gången stannar du! Den här gången hjälper du mig!

Lillasyster Fitta heller! Du bestämmer inte *hur* jag hjälper dig; det bestämmer inte du.

Storasyster Vad fan pratar du om?

Lillasyster Du ska alltid klara dig så jävla bra själv. Och ta hand om alla andra också. Och så säger du nej så fort man försöker hjälpa till – om det inte är nåt jävligt specifikt, och då *måste* man hjälpa dig – och fan om man inte ställer upp då. Då är man den sämsta jävla systemen i världshistorien.

Storasyster När fan erbjöd du mig hjälp senast?

Lillasyster Det har jag gjort många –

Storasyster Fitta heller att du har!

Lillasyster (*efter ett ögonblick*) Hur kan han sova igenom det här?

Storasyster Jag vet inte.

Lillasyster Han måste ju ha tagit nåt – tabletter, eller nåt.

Storasyster Inte medan han varit här i alla fall.

Lillasyster Jag tycker att vi borde ringa.

Storasyster Nej.

Lillasyster Då kör vi honom till Säter själva. Dom har en akutmottagning.

Storasyster Nej.

Lillasyster Han behöver ju vård för fan.

Storasyster Det är ingen fara med honom.

Lillasyster Han sover som om han vore död – nåt fel är det uppenbarligen.

Storasyster Han vaknar då och då, det är ingen fara.

Lillasyster Nej, nu sätter vi honom i bilen och kör till Säter.

Storasyster Han kommer bara sticka då.

Lillasyster Från en låst avdelning?

Storasyster Det vore inte första gången.

Lillasyster Vadå?

Storasyster När vi bodde i Stockholm. Han låg inlagd på Katarinahuset tror jag att det hette.

- Storasyster** *(fortsätter)* Och en dag klev han bara ut genom en låst dörr – och tog pendeln till Nynäshamn. Sen dök han upp tre dagar senare i Burgsvik, hos en gammal skolkamrat. Snott en moppe inne Visby och kört runt halva Gotland.
- Lillasyster** Det minns inte jag.
- Storasyster** Du var för liten.
- Lillasyster** Och varför i helvete har du inte berättat det förut?
- Storasyster** *(svarar ej)*
- Lillasyster** Om och om igen gör du så här – sitter på information som du inte delar med dig. Precis som om du är den enda som kan deala med det.
- Storasyster** Jag vet faktiskt ingenting.
- Lillasyster** Tycker du inte det vore relevant för mig att veta? Att det kanske hade svarat på några av mina frågor.
- Storasyster** Jag vet inte. Det enda jag vet är att han är här nu. Och jag tänker inte släppa i väg honom förrän jag har fått några svar.
- Storasyster väcker far.*
- Far** *(till lillasyster)* Hej du – är du här också?
- Lillasyster** Ja ... kom precis ... Hej.
- Far** Gud, vad söt du har blivit.

Far *(fortsätter)* Du var tokigt söt när du var liten – trodde man inte kunde blir sötare än så. Men jag hade fel.

Lillasyster Tack.

Storasyster Du har sovit länge nu.

Far Ja, det var skönt. Det behövde jag. *(till lillasyster)* Men nu är du här – och då ska jag inte sova. Hur kom du hit?

Lillasyster Jag körde från Göteborg – bor där nu, bara tillfälligt. Lånade bil av en kompis.

Far Helt sjukt att du är gammal nog att ha körkort. Hur länge har du haft det?

Lillasyster Tog det så fort jag fyllde arton.

Far Bra. Du var alltid tidigt med allt – långt före dom andra. Du var en sån unge man kunde skryta med på dagis. Jovisst, hon cyklar redan utan stödhjul. Det har hon gjort i mer än ett halvår –

Storasyster Du – vi behöver prata.

Far Ja, visst ska vi det. *(till lillasyster)* Men först vill jag bara titta en stund till på dig. Kan knappt tro att du står där – min lilla dotter. Är det verkligen du?

Lillasyster Ja.

Den åttonde natten. Far ligger i sängen. Storasyster kommer in med en kopp te.

- Storasyster** Är du vaken?
- Far** Mm.
- Storasyster** Sätt dig upp och drick lite te.
- Far** Nej tack.
- Storasyster** Det är Earl Grey med honung.
- Far** Jag är inte törstig.
- Storasyster** Det är snart tre dagar; det är farligt på riktigt. Du är uttorkad. Det syns i ditt ansikte.
- Far** Nej, det gör det inte.
- Storasyster** Jag kommer att få köra dig till sjukhuset, och så får du sätta in dropp om du inte lägger av.
- Far** Ja, men kör mig till sjukhuset – gör det!
- Storasyster** *(efter ett ögonblick)* Drick bara lite te, så ska jag inte tjata mer. *(paus)* Du, bara ta en klunk, så får du vara i fred sen.
- Far** Jag dricker väl fan när jag själv vill!
- Storasyster** Nej. Nu ligger du i *min* säng, i *mitt* hus – och jag kan inte stå här och se på medan medan du svälter dig, det tänker jag inte göra, fattar du inte det! *(paus)* Ta ditt te nu, det är allt jag begär.

Far *(tar koppen och dricker)* Tack!

Far ger tillbaka koppen.

Storasyster Ska du inte ha lite mer?

Far Nej.

Lillasyster rusar in.

Lillasyster Ni kan inte fatta vad som hänt: en kompis till mig har hittat en butikslokal i Berlin. Det är ett rivningskontrakt; vi kan hyra det hela året ut för nästan inga pengar alls. Hon ringde precis, vi skulle kunna flytta in i morgon, fattar ni.

Storasyster Nej, jag fattar inte alls –

Lillasyster Marta, du vet – du har träffat henne, hon hittade den här lokalen och ägaren vill jättegärna få den uthyrd, och det är världens chans för oss att öppna butik, ett ställe för våra egna grejer.

Storasyster Du har knappt några grejer. Dom skulle få plats på fyra galgar.

Lillasyster Jag vet, men det går att få uppsytt i Asien, det är inga problem. Det går på några veckor, jag vet flera som har gjort det, och det kostar inte alls så mycket som man kan tro. Man bara skickar mönster så syndom upp åt en, det är hur smidigt som helst – och Marta kan mönsterkonstruktion, hon är riktigt duktig på det.

- Storasyster** Hon har gått en kurs på Tillskärarakademin. Hon är lika jävla oerfaren som dig.
- Lillasyster** Det är väl alla i början, det är inget hinder som ska stoppa en. Det är i Berlin det händer, och med en egen butik kommer vi kunna få en massa uppmärksamhet för våra kollektioner; det behöver inte ens gå med vinst, det räcker att det går runt för att vi ska kunna göra oss ett namn tillsammans, det är så det funkar, fattar du inte det?
- Storasyster** Nej, det fattar jag inte. Och du fattar inte heller. Du har ingen aning om vad du håller på med.
- Lillasyster** Learning by doing. Ser du inte vilken jävla chans det här är för mig. Fuck Beckmans, det här är raka vägen in i branschen, det gäller bara att inte fega ur när man får en sån chans.
- Storasyster** Du känner inte en kotte i branschen.
- Lillasyster** Marta.
- Storasyster** Hon har en jävla hemsida som säljer pinupklänningar – och hur många har hon sålt egentligen?
- Lillasyster** Tillräckligt för att betala hyran i alla fall.
- Storasyster** Nej. Jag känner hennes pojkvän: en jävla bög från Äppelviken. Det är hans pappa som subventionerar lägenheten i Berlin. Båda två är lika jävla värdelösa på att försörja sig själva. Vet du ens var den här lokalen ligger?

- Lillasyster** Neukölln.
- Storasyster** Ja, men var? Norr, söder – stor jävla skillnad. Ligger på en gata där folk passerar?
- Lillasyster** Det är väl fan vad du ska vara kritisk då. Vad vet du, den kanske ligger längs värsta promenadstråket med ett stort jävla skyltfönster.
- Storasyster** Gör den det då?
- Far** *(efter ett ögonblick)* Jag tycker det låter som en spännande chans. Men vad vet jag – jag kan inget om mode.
- Lillasyster** Det är klart det är lite riskabelt. Men vad fan är det vi riskerar egentligen – lite tid och pengar. Och det ena har jag åtminstone gott om.
- Storasyster** Jag tänker i alla fall inte låna dig nåt.
- Lillasyster** Men jag behöver bara lite till resan och omkostnader, det är allt. Kom igen!
- Storasyster** Nej.
- Lillasyster** Ett par veckor bara. Jag har en innestående lön som kommer den tjugofemte. Jag kan inte missa en sån här chans.
- Far** Hur funkar det – är det ni som designar kläderna själva?
- Lillasyster** Ja, precis. Marta gör typ rockabilly-klänningar, fast inte riktigt.

- Lillasyster** *(fortsätter)* Och jag – jag gör mina egna grejer. Lite mer punkigt, fast sött ändå – och materialen är hur billiga som helst, det är formen som gör dom speciella.
- Far** Gör du bara ett exemplar av varje då?
- Storasyster** Uppmuntra inte henne.
- Lillasyster** Nej, det är konfektion. Men i väldigt små partier. Jag kanske syr upp tio – eller tjugofem max. Det ska kännas speciellt, som om man är unik, som om man är den enda när man bär dom.
- Far** Det är klart du ska ta chansen, älskling. Jag hör ju på dig att det är något du verkligen brinner för.
- Storasyster** Allvarligt?
- Lillasyster** Jag älskar det.
- Far** *(pussar lillasyster)* Och jag älskar dig.
- Lillasyster** *(skrattar)* Du luktar gammal gubbe, du måste borsta tänderna.
- Far** Jag ska. Jag ska bara ta en tupplur först. Spring ut och ta mitt Mastercard – du kan ta ut tre tusen på det. Pinkoden är femton trettioåtta. Och åk till Berlin.
- Lillasyster** Tack så mycket! Jag ringer så fort jag kommit fram.
- Storasyster** Du får inte åka och lämna mig här.

Lillasyster Åk hem till mig ett par dagar. Han klarar sig själv.

Storasyster Det tänker jag inte göra.

Lillasyster *(tränger sig förbi och går ut)* Det är ditt val, du gör som du vill.

Storasyster Varför i helvete gav du henne pengar?

Far Det gjorde henne glad.

Storasyster Det är bara en vansinnig idé. Hon kommer att få en ny om ett par dagar.

Far Det viktiga är att hon är glad.

Storasyster Butiken kommer gå åt helvete.

Far Det spelar ingen roll.

Storasyster Vad fan menar du med det?

Far Förstår du inte?

Storasyster Vad då?

Far *(tecknar omkring sig)* Det här.

Storasyster Nej.

Far Älskling. Tänk efter.

Storasyster *(skakar på huvudet)*

Far Minns du något annat än det här rummet?

Storasyster

Det är klart jag gör. När vi bodde vid Skanstull allihop och –

Far

Nej. Inte från din barndom – jag menar den senaste tiden. Minns du något annat än det här rummet? Minns du att du varit någon annanstans än här – i trädgården, i stan och handlat, vad som helst? (*paus*) Jag drömmer. Det här är inte på riktigt, det är en dröm. Jag sover nu.

Den nionde natten. Far har redan stigit upp när storasyster kommer in.

- Far** *(kramar om henne)* God morgon, älskling!
- Storasyster** Vad gör du uppe så tidigt?
- Far** Massor att göra i dag. Kan inte sova bort halva dagen.
- Storasyster** Det är fortfarande mörkt.
- Far** Är det? Men klockan måste vara mycket, jag känner mig hur pigg som helst.
- Storasyster** Hur är det?
- Far** Det är underbart – känner mig som en helt ny människa. Det är fantastiskt vad en god natts sömn kan göra med humöret.
- Storasyster** Du känner inte att ...
- Far** Vad då?
- Storasyster** Ja, i går – du verkade inte vara helt säker på om du var vaken.
- Far** Vad menar du?
- Storasyster** Du trodde att du drömde.
- Far** Nu vet jag inte riktigt vad du menar, älskling.
- Storasyster** Du sa att du sov, när du var vaken.

Far Jag vet inte vad jag sa, men du måste ha missförstått på nåt sätt. Och hur som helst är jag vaken nu – väldigt vaken. Det var länge sen jag kände sån energi i kroppen. Och det har jag dig och din syster att tacka för. Sover hon fortfarande, eller?

Storasyster Hon har stuckit till Berlin.

Far Jaha. Vad roligt.

Storasyster Du gav henne tretusen spänn för att kunna åka.

Far Oj. Det var mina sista slantar. Det kanske var lite överilat. Jag tänkte att vi skulle åka upp till Borlänge och kolla på planetariet, du och jag.

Storasyster Planetariet – jag tror det är för barn.

Far Jaha. Och om man är vuxen och vill titta på solsystemet, vad ska man göra då? Strunt samma, vi kan hitta på nåt som inte kostar pengar. Ska vi ut och fiska? Farfars gamla haspelrullar ligger i tvättstugan, tror jag.

Storasyster Du är lite hyper nu, bara så att du vet.

Far Ja, förlåt. Jag ska lugna ner mig.

Storasyster Vi behöver prata.

Far Ja. Det är därför jag tänkte att vi skulle ut och fiska. Man pratar så bra när man fiskar.

Storasyster Nej. Vi behöver prata nu.

- Far** Absolut – vi kan prata medan jag gör frukost. Vill du ha pannkakor? Eller jag kan göra ägg och bacon – som en riktigt hotellfrukost. Vi har inte korv och vita bönor hemma? Då kan jag göra en full english breakfast till oss.
- Storasyster** Vi har bara fil och rostat bröd.
- Far** Men vi kanske ska ta bilen och kaka frukost inne i stan då? Sen kan vi väl åka ut till det där strövområdet – vad är det det heter nu? Det där som är så fint, du vet. Hittar du dit?
- Storasyster** Vi åker ingenstans förrän vi har pratat.
- Far** Förlåt, det var inte meningen att byta ämne. Jag bara känner för att röra på mig, det kliar i kroppen – jag vill se tallskogen rusa förbi i hög fart utanför fönstret. Vad har du för bil?
- Storasyster** Du får inte nycklarna.
- Far** Nä men, vi åker tillsammans så klart.
- Storasyster** Om du sätter dig i bilen kommer du bara att försvinna igen.
- Far** Det är klart att jag inte försvinner, förstår du väl?
- Storasyster** Tror du att jag inte kommer ihåg min barndom?
- Far** Det var aldrig meningen att försvinna. Jag blir bara så rastlös, det är som en klåda. Jag vill i väg – göra saker, nåt måste hända. Känner du aldrig så?

Storasyster Jag vet inte ens vad det är du gör när du sticker.

Far Vad då?

Storasyster Ja, vad är det du *gör* egentligen?

Far Det är olika. Upplever saker bara.

Storasyster När du stack från avdelningen på Söder till exempel: vad gjorde du då?

Far Jag åkte till Gotland, det vet du väl?

Storasyster Ja, men vad fan skulle du där och göra? Vet du ens själv?

Far Från början tänkte jag att jag skulle åka hem till er så klart. Men sen tänkte jag att det var bäst att jag höll mig undan ett par dagar – om polisen skulle komma förbi och leta. Det är klart att jag inte var ett prioriterat fall, men man vet ju aldrig.

Storasyster Och sen då?

Far Ja ... jag visste ju att Peder flyttat till Gotland. Och jag hade aldrig varit där, aldrig sett en rauk. Aldrig sett Östersjön på vintern. Jag växte ju upp här, med träden och kullarna – och Gläcken. Den är ju fin, men den är inte som havet på vintern.

Storasyster Men du kan ju inte haft mycket pengar.

Far Jag hade inte en spänn. Men det behöver man inte. Jag plankade till Nynäshamn och sen klättrade jag över ett staket och smög ombord på bildäck.

- Storasyster** Och ingen såg nåt?
- Far** Jo, en lastbilschaffis. Men jag flörtade lite med honom, så bjöd han på middag: pannbiff och potatis. Sen ville han bjuda mig på en drink i hans hytt. Men då sprang jag till sovsalen. Han måste varit riktigt ensam och pilsk för han kom och letade efter mig. Jag fick snatta en täckjacka och gömma mig under den. Han gick rad efter rad och smackade med läpparna. (*smackar med läpparna*) Som nån primitiv parningsritual. Han var nog inte riktigt klok.
- Storasyster** Och sen snodde du en moppe när du kom i land.
- Far** Inte från en unge. Det var en flakmoppe – från en gammal surgubbe.
- Storasyster** Ja, det är mycket bättre: sno från pensionärer.
- Far** Han var en elak jävel. Oförskämnd mot tjejen i tobaksbutiken. Dessutom var han fet – och behövde motion. Det var en insats för friskvården.
- Storasyster** Okej, och sen då?
- Far** Sen körde jag söderut. Det var inte den mest genomtänkta planen; jag hade ingen aning om att det var så jävla långt till Burgsvik. Jag fick soppatorsk på kustvägen, och ja – så jag letade igenom ett par villaträdgårdar. Tänkte att jag kanske skulle hitta lite soppa till en gräsklippare eller nåt. Men då fick jag syn på ett naket par ute på en flytbrygga – vinterbadare, ett gift par.

- Far** *(fortsätter)* Ja, vi kom i samspråk och helt plötsligt så var jag inbjuden på fest hemma hos dom – fullt med folk i ett gammalt ombyggt skolhus. Det visade sig att mannen hade spelat bas med Thåström, varit med i Ebba Grön när dom var stora.
- Storasyter** Ebba Grön? Menar du att du hängde på Gotland och festade med basisten i Ebba Grön?
- Far** Det var det han sa i alla fall – jag har ingen aning, jag vet inget om punk. Jag var syntare när jag var ung; Imperiet lyssnade jag på så klart.
- Storasyter** Hur kom du till Burgsvik då?
- Far** Hans fru körde mig nån dag senare. Jag tror att hon var lite förtjust i mig. Men det hände ingenting mellan oss. Jag skulle aldrig göra det mot er mamma.
- Storasyter** Men du hade inga problem att bara försvinna och inte ringa henne.
- Far** *(efter ett ögonblick)* När du var bebis reste vi överallt – vi tre tillsammans. Vi vandrade i fjällen, åkte färja till Zanzibar – vi bodde till och med i Mumbai ett par månader när du var två. Jag ville aldrig lämna er hemma. Men din mamma ... och jag vill inte säga ett ont ord om henne, för hon är en fantastisk kvinna och mitt livs kärlek. Men hennes kontrollbehov ... Efter din syster föddes ville hon inte resa mer, inte på det sättet.
- Storasyter** Hon berättade att jag fick tyfus när jag fyra – i Kenya.

- Far** Tyfoidfeber. Inte riktigt samma sak. Men du var rejält sjuk – det skrämde livet ur oss. Speciellt din mamma. Jag borde ha varit mer förstående. Men jag vet inte – jag kunde inte sitta still, jag kunde inte det.
- Storasyster** Vart fan tog du vägen, när du försvann?
- Far** Toulon. *(pans)* Nära Marsielle.
- Storasyster** Vad fan gjorde du där?
- Far** Jobbade i hamnen – inget speciellt.
- Storasyster** *(efter ett ögonblick)* Jag ville liksom tänka att du stack *till* någonting. Och inte bara *bort* ifrån något.
- Far** Ja.

*Den tionde natten. Far sitter på sängen och läser
"Sambällets olycksbarn" när storasyster kommer in.*

Far Jag trodde att den här handlade om revolution och jämlikhet, men det handlar ju mest om gud och frälsningen. Har du läst den?

Storasyster Bara musikalen.

Far Vad är det, vad har hänt? (*paus*) Nu gör du mig orolig.

Storasyster Jag har inte hört ett ljud från henne sen hon åkte.

Far Din syster?

Storasyster Jag ville inte inte oroa dig. Jag har ringt alla jag känner i Berlin, men ingen har sett till henne. Marta och hennes pojkvän är tillbaka; dom bor hos hans föräldrar i Bromma. Jag vet inte vad som hänt – dom vägrar svara när jag ringer.

Far Det är lugnt, älskling.

Storasyster Det är fan inte lugnt. Hon var ju helt hyper när hon stack, och nu kan jag inte få tag på henne – och det är helt tyst på hennes Instagram.

Far Lugna dig – jag har pratat med henne.

Storasyster På telefon? När då?

Far I går. Det är ingen fara med henne. Allt är bra – jättebra.

Storasyster Vad har hänt?

Far Det är ingenting som har hänt. Men du hade nog rätt om den där Marta; hon var inte mycket till affärskompanjon.

Storasyster Jag visste att det där skulle skita sig.

Far Ja, men det är ingen fara. Hon bestiger Kilimanjaro, det är därför du inte kan nå henne på mobilen.

Storasyster I Afrika?

Far Ja. I Tanzania.

Storasyster Och klättrar uppför Kilimanjaro?

Far Ja.

Storasyster Vad fan, hon kan ju inte klättra.

Far Det är inte mycket till klättring att bestiga Kilimanjaro nuförtiden. Man sover i hyddor på väg till toppen, det är väldigt organiserat alltihop. Men jag sade åt henne att ta det lugnt och försiktigt, så att kroppen hinner acklimatisera sig – det är det viktiga. Annars är det bara att köra.

Storasyster Hur hamnade hon där?

Far Tydligen så träffade hon en kille i Montreuil-sur-Mer – i Pas-de-Calais. Hon reste dit med nån tjej med riddarhusläkt som hon träffade i Berlin. Och där stötte hon på den här killen – också nån med stålar och namn, från Paris.

Far *(fortsätter)* Och han bjöd med henne på resan.

Storasyster Till Kilimanjaro?

Far Precis.

Storasyster Varför då?

Far Han är väl förtjust i henne, antar jag.

Storasyster Hur fan går man från att öppna butik i Berlin till att klättra upp för berg i Afrika på några dagar?

Far Det är sånt som händer om man är öppen för det.

Storasyster Och om man låter nån jävla rik man stå för utgifterna.

Far Ta det inte så allvarligt. Hon är ung; hon leker av sig bara. Dessutom verkar det gå bra för hennes designande, eller vad man nu kallar det.

Storasyster Vad då?

Far Ja, den där tjejen – Gripenhjelm, Gripensköld, eller vad hon nu hette. Hon ville tydligen investera i din syster, så nu håller hon på att sy upp en kollektion i Kina, om jag förstod det rätt. Det är väl bra?

Storasyster Det här är ju helt sinnessjukt.

Far Men det bästa är att hon har blivit medbjuden på en expedition till Mount Everest. Kilimanjaro-resan är mest en övning inför den riktiga utmaningen: världens högsta berg.

- Storasyster** Vad fan, skojar du med mig!
- Far** Nej, den där parisaren är tydligen ute efter att bestiga alla dom högsta topparna på varje kontinent. Seven Summits tror jag bergsbestigarna kallar det. Han har redan klarat av Aconcagua; det är en lätt klättring rent tekniskt, bara man klarar av höjden. Många blir för sjuka och måste vända om.
- Storasyster** Men för helvete, du uppmuntrade väl inte henne! Hon kan ju inte sticka i väg och klättra uppför Everest, det fattar du väl. Hon klarar för fan inte av ett spinningpass.
- Far** Lugn! Dom kommer inte låta henne klättra om hon inte klarar av det. Allting är väldigt uppstyrt på Everest, du behöver inte oroa dig. Expeditionsledaren ser till att ingen fortsätter bortom sin förmåga.
- Storasyster** Hör du inte hur galet det här låter? Jag tänker fan inte låta henne åka – folk dör ju på det berget, riktiga klättrare.
- Far** Ja, men dom kommer inte släppa i väg henne; hon kommer att stanna i baslägret. Där är hon hur säker som helst. Det finns till och med ett fältsjukhus där. Det är helt ofarligt – jag har varit där själv. Det är som en hel tältby.
- Storasyster** Har du bestigit Everest?
- Far** Nej – inte nått toppen. Jag fick vända om innan ... vad heter det ... (*tecknar ett bergspass*) innan, tror jag. Nej, jag vet inte riktigt. Jag minns nog fel.

Storasyster Du sade att du aldrig lämnade Frankrike – det sade du till mig.

Far Ja. Precis. Jag är lite virrig. Nej, jag har inte varit på Everest. Jag skulle åka dit, det skulle jag. Men det blev aldrig så. Förlåt.

Storasyster Har du pratat med henne?

Far Ja. Självklart.

Storasyster Varför sade du ingenting i går?

Far Jag trodde hon hade pratat med dig också.

Storasyster Men säg till mig direkt när hon ringer igen.

Far Så klart. *(paus)* Du – du har inte nån bok att låna ut? Jag har bara några sidor kvar på den här.

Storasyster Du började ju på den i går.

Far Jag hoppade över några kapitel om Waterloo, men annars ...

Storasyster *(efter ett ögonblick)* Har du kollat i farmors bokhylla?

Far Redan läst dom andra. Det här var den enda jag aldrig öppnat.

Storasyster Jag har den där boken om Sture Bergvall i min väska. Vill du låna den?

Far Ja, gärna. *(paus)* Vem är det, Sture Bergvall? *(paus)* Det är nån jag borde veta vem det är, eller hur?

Storasyster Thomas Quick.

Far Seriemördaren?

Storasyster Nej. Han har inte mördat en enda.

Far Jaha. Hittade han på alltihop?

Storasyster *(nickar)*

Den elfte natten. När storasyster kliver in sitter lillasyster på sängkanten hos far.

- Storasyster** Hur kom du hit!
- Lillasyster** Kul att se dig också.
- Storasyster** Men hur kom du hit?
- Lillasyster** Jag landade på Arlanda i morse. Sen tog det en jävla tid att ta sig med tåg och buss – och en lång promenad.
- Storasyster** Men fattar du inte att jag har varit orolig. Jag har ringt dig hundra gånger.
- Lillasyster** Förlåt. Dom snodde Iphonen i Dar. Mitt fel – jag lade den helt öppet på ett kafébord.
- Storasyster** Dar?
- Lillasyster** Dar es Salaam. *(paus)* Jag menar allvar – förlåt. Det var inte meningen att oroa dig.
- Far** Du ser ju att hon mår bra i alla fall.
- Storasyster** Och nu är du helt plötsligt i Sverige?
- Lillasyster** Ja. Jag var ju tvungen att hälsa på – och se hur ni har det.
- Far** Och det är vi glada för.
- Lillasyster** *(till storasyster)* Hur har *du* det?

- Storasyster** Jag vet inte längre.
- Lillasyster** Är du arg på mig?
- Storasyster** Nej. *(paus)* Jag har inte ork att bli arg.
- Far** *(till lillasyster)* Din syster har haft svårt att sova.
- Lillasyster** Drömmer du? *(paus)* Du borde komma härifrån. Det här huset har för många ... för mycket skit bara.
- Storasyster** Det är inte huset det är fel på.
- Lillasyster** Men du borde ut och resa du också. Du behöver se nåt nytt, vara nån annan.
- Storasyster** Nån annan?
- Lillasyster** Ni borde följa med båda två – till Himalaya. Jag kan inte få med er på själva klättringen så klart, men ni kan säkert följa med på resan. Det finns sjukt fina vandringsleder runt Annapurnamassivet; jag kan skita i Everest och vandra med er istället.
- Far** Jag tror att det finns tält och ryggsäckar i förrådet – rejäla grejer.
- Storasyster** Vad skulle parisaren säga om det?
- Lillasyster** Han skulle nog bara bli lättad om jag stack. Jag är nog lite för frispråkig för hans smak egentligen. Vi blev lite trötta på varann sista natten på Kilimanjaro.
- Storasyster** Men han pröjsar din Asienresa ändå?

- Lillasyster** Ja. Det har han ju lovat. Det är en hederssak för honom. Du vet, lite gammaldags så där. *(till far)* Är du i form?
- Far** Jajamensan. Jag är helt utvilad och redo. *(paus)* Det är jag – jag känner mig hur stark som helst.
- Storasyster** Jaja.
- Far** Hur rik är den där karlen egentligen?
- Lillasyster** Jag vet inte hur mycket han har, men hans familj är galet rik. Han visade mig bilder på värsta herrgården. Och det var inte ens deras största hus. Och dom har ett litet hus i Montreuil också, där du bodde.
- Far** Då har han att ta av.
- Storasyster** Sade du inte att du bodde i Toulon?
- Far** Jo, först. Sen flyttade jag till Montreuil-sur-Mer.
- Lillasyster** Och sen till Paris, eller hur?
- Far** Precis.
- Storasyster** *(till lillasyster)* Hur vet du allt det här?
- Lillasyster** Jag trodde att du visste det också.
- Storasyster** Jag har inte råd att flyga till Nepal. *(till far)* Och du har väl inte en spänn?
- Lillasyster** Han kommer att bjuda om jag frågar, jag lovar.

Lillasyster *(fortsätter)* Det är inga pengar för honom. Och om det betyder att jag vandrar med er istället, så kommer han bara bli glad. Vill du inte vandra i bergen med mig?

Storasyster Jo, det är klart jag skulle vilja det.

Lillasyster *(till far)* För du är väl på?

Far Ja, självklart!

Lillasyster Då gör vi det. Vi tre tillsammans.

Storasyster Men det kan vi väl inte?

Lillasyster Klart vi kan! Vi kan göra vad vi vill.

Storasyster Det kan vi inte.

Lillasyster Jag lovar dig, vi kan göra precis vad vi vill. Vi packar våra väskor och reser bara. *(till far)* Och på planet kan du berätta för henne om dina år på rymmen.

Storasyster *(till far)* Vad då på rymmen?

Lillasyster *(skrattar)* På rymmen undan lagen.

Far Ja. Jag har inte riktigt fått tillfälle att berätta allt.

Storasyster Det här är väl ett jävligt bra tillfälle, tycker jag.

Lillasyster Det är en riktigt bra story.

Far Jag satt i fängelse i Toulon.

Storasyster Du jobbade inte i hamnen?

Far Jo, straffarbete. Jag satt inne för stöld – en skitsak egentligen. Jag borde inte ens varit där. En vakt i fängelset ansåg att jag var jordens avskum, och om han fått sin vilja fram hade jag aldrig blivit fri. Men till sist kom dagen då jag hade avtjänat mitt straff. Men jag var inte fri; jag hade ingenstans att ta vägen – inga pengar, inga valmöjligheter. Så jag stal igen. Jag skäms för att erkänna det, men jag stal. Och jag var övertygad att jag skulle hamna i fängelse igen. Men prästen jag stal ifrån var en mycket god människa, och han lät bli att anmäla brottet. Han ville att jag skulle använda pengarna och bli en hederlig människa. Så jag flydde till Montreuil-sur-Mer under antaget namn och där etablerade jag ett litet företag, och jag blev till och med vald till borgmästare i den lilla kommunen. Allt gick vägen – fram tills Montreuil fick en ny poliskonstapel. Det var Javert: vakten från Toulon som –

Storasyster slår far med boken.

Lillasyster Vad fan gör du!

Storasyster Han tror fan att jag är en idiot!

Lillasyster Men lyssna på honom åtminstone.

Storasyster Jag tänker fan inte lyssna på Jean Valjean.

Lillasyster Vad är det med dig?

Storasyster Det är Les Misérables han berättar; det är storn i Les Mis för helvete.

Far Vänta lite nu ...

Lillasyster Det stämmer inte.

Far ... det har bara blivit ett missförstånd.

Storasyster Du satt ju och läste Samhällets olycksbarn härom dagen. Tror du jag är helt tappad?

Far Nej, jag behöver faktiskt inte lyssna på det här.

Storasyster Tror du det!

Far Jag är väldigt tacksam att jag fått vila här ...

Lillasyster *(till storasyster)* Lugna ner dig.

Far ... men jag kan inte stanna här längre, det kan jag inte.

Storasyster Och var ska du nu då?

Lillasyster *(till far)* Vi kan reda upp det här.

Storasyster Till Paris och barrikaderna?

Far Jag behöver inte tåla såna ...

Lillasyster Ta det bara lugnt.

Far ... såna lögner om mig.

Storasyster Ha!

Lillasyster Gå inte!

Far Jag är ledsen, men jag kan inte tolerera såna påhopp på min person.

Far går ut.

Lillasyster *(till far)* Kom tillbaka! Det är säkert bara ett missförstånd, precis som du sade. Kan du inte stanna och reda upp det? Hallå! Kan du stanna! Hallå – stanna då!

Paus.

Lillasyster Vad fan har du gjort?

Storasyster Han har bara hittat på alltihop, fattar du inte det? Han har inte suttit fängelse i Toulon; han har inte varit borgmästare i en liten by, det är Jean Valjean.

Lillasyster Ja, jag fattar det. Men det är väl bättre än ingenting.

Storasyster Det är ju påhittat alltihop!

Lillasyster Ja, men det är fortfarande bättre än ingenting! *(paus)* Hans påhittade historier berättar åtminstone nånting. Dom är tusen gånger bättre än tystnad och inte ett jävla spår efter honom.

Storasyster Ska jag bara acceptera att han ljuger mig rakt upp i ansiktet? Accepterar du det?

Lillasyster Han har stuckit – har du märkt det? Är du okej med det?

Storasyster Jag tänker fan inte låta honom utnyttja mig mer.

Lillasyster Är du okej med att han är försvunnen igen? För det är fan inte jag.

Storasyster Nä.

Lillasyster Var du tvungen att skrämma bort honom?

Storasyster Men vad fan, jag har varit hans jävla sköterska dygnet runt medan du har rest runt och roat dig – kunde inte ta mer av hans skit.

Lillasyster Jag tänker i alla fall följa efter honom.

Storasyster Gör du det.

Lillasyster Kan du köra mig?

Storasyster Varför gick du hela vägen till huset förresten?

Lillasyster Vad då?

Storasyster Det går ju en buss på vardagar.

Lillasyster Det visste inte jag.

Storasyster Jo, det vet du. Du hade inte råd, eller hur? Du har inte en jävla spänn kvar.

Lillasyster Det är bara tillfälligt.

Storasyster Och du har sålt din Iphone, eller hur?

Lillasyster Dom stal den.

Storasyster Det finns ingen jävla expedition till Everest, det är bara påhitt. Jag kan inte fatta att jag gick på den lätte.

Lillasyster Tro du vad du vill.

Storasyster Allihop är bara skitsnack, som vanligt.

Lillasyster Jag går efter honom.

Lillasyster skyndar ut.

Storasyster Gör du det! Ni kan byta lögner med varann!

Den tolfte natten. Storasyster ligger och sover, lillasyster vaknar av en mardröm. De är barn igen. Lillasyster får syn på någonting i dörröppningen och tar skydd bakom storasyster.

Storasyster Sluta håll på. Ligg still.

Lillasyster *(tyst)* Vakna! Det står nån utanför.

Storasyster Säkert pappa som kommit hem.

Lillasyster Det är inte pappa – vakna!

Storasyster *(sätter sig upp)* Var då?

Lillasyster pekar mot dörröppningen.

Storasyster Det är ingen där.

Lillasyster Jo. Han står där – en gubbe.

Storasyster Jag ser ingenting.

Lillasyster Han tittar rakt på oss.

Storasyster *(reser sig efter ett ögonblick)* Det är bara en mardröm.
(går till dörröppningen och tittar ut, vänder sig därefter till lillasyster) Det är ingen där.

Lillasyster Han står precis bakom dig.

Storasyster vänder sig om långsamt. Plötsligt rycker någonting bort henne från dörröppningen.

*Den trettonde och sista natten. Far sitter på sängen.
Storasyster rusar upp i hans famn.*

- Storasyster** Pappa!
- Far** Där är du. Jag har väntat på dig.
- Storasyster** Jag drömde mardröm.
- Far** Jag vet.
- Storasyster** Jag drömde mardröm om dig.
- Far** Jag vet. (*paus*) Jag är ledsen för det.
- Storasyster** Var är hon?
- Far** Hon ligger i din säng – kommer du inte i håg det?
- Storasyster** Vet inte.
- Far** Det är bara vi här.
- Storasyster** Varför ligger hon i min säng?
- Far** Jag tror att hon blev lite rädd för mig.
- Storasyster** Varför då?
- Far** Jag tror att du har blivit lite rädd för mig också.
- Storasyster** Jag är inte alls rädd för dig.
- Far** Är du inte?

Storasyster Nä. *(paus)* Är *du* rädd?

Far Inte nu längre. Men då var jag väldigt sjuk. Jag tänkte att det inte var så farligt. Jag slarvade med behandlingen – tog inte mina tabletter som jag borde. Så jag blev bara sämre. *(paus)* Jag var sjuk väldigt länge. Redan innan du föddes. Jag var bara nitton när jag fick mitt första skov. Min läkare sade att om jag fick barn, då fanns det en risk på tjugofyra procent att dom utvecklade sjukdomen, dom också. Men jag såg det inte så – jag såg det som att det fanns en chans på sjuttiosex procent att dom var friska.

Storasyster Är jag sjuk?

Far Nej. Du är helt frisk.

Storasyster Är det därför hon är så konstig?

Far Hypomani, kallar dom det. Det är inte hennes fel.

Storasyster Du får inte försvinna. Lova det!

Far Det kan jag inte, älskling.

Storasyster Det är bara att lova.

Far Nej.

Storasyster Men lova det då!

Far Jag kan inte.

Storasyster Varför då?

(Det regnar dun.)

Far För att det här har redan hänt. Det här är din dröm.

(Storasyster griper tag i en kudde; bagelskottet har trasat sönder den och dunen rasar ut.)

Far Du hörde skottet och rusade in. Du hittade mig här. Och här kommer din syster –

Storasyster Nej! Kom inte in! Gå och lägg dig igen – jag kommer!

Lillasyster *(utanför)* Okej.

Far Du drömmer om det nästan varje natt. *(paus)* Din syster – hon är sjuk. Du kan inte hjälpa henne. Du måste släppa taget om henne.

Den första dagen. Lillasyster ligger i sängen, när storasyster kommer in i ytterkläder.

- Lillasyster** Hur visste du att jag var här?
- Storasyster** Det visste jag inte. Jag var i Berlin och letade efter dig. Men sen slog det mig – det är klart hon har åkt till Bondhyttan. Var annars kan hon gömma sig.
- Lillasyster** Jag gömmer mig inte.
- Storasyster** Jag vet. Jag menade inte så. (*paus*) Här är svinkallt. Eldar du inte?
- Lillasyster** Kaminen funkar inte, det ryker bara in.
- Storasyster** Det är klart, det är femton år sen nån eldade här sist. (*paus*) Har du sett hur mycket råttskit det är på golvet i hallen? Dom måste ha flyttat ner från vinden och bosatt sig i huset.
- Lillasyster** Här inne är det bara spindlar.
- Storasyster** Har du sett några stora? Såna som vi hittade när vi var små?
- Lillasyster** Nej.
- Storasyster** Dom kanske bara var så stora för att vi var så små.
- Lillasyster** Nej, dom var stora.
- Storasyster** Det var dom.
- Lillasyster** Du hade inte behövt komma hit.

Storasyster Jag har drömt mycket den senaste tiden. Om pappa.
Och om dig.

Lillasyster Mardrömmar?

Storasyster Varje natt.

Lillasyster *(efter ett ögonblick)* Du behöver inte ta hand om mig.

Storasyster Det sade pappa också

Lillasyster I drömmen?

Storasyster Mm.

Lillasyster Han har rätt.

Storasyster Nej. Det har han inte. Jag vill ta hand om dig. Får jag det? *(paus)* Pappa var klen som tog livet av sig. Du är inte som han. *(paus)* Du får flytta in hos mig. Så tar jag hand om allt.

Lillasyster lägger sig i storasysters knä.